

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8897** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. И., чрез процесуалния им представител адв. Г., против решение № 20046641 от 18.07.2022 г. по гр. дело № 35268/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), ГО, 46 - ти състав, с което е отхвърлена жалбата му срещу Решение № 3369/11.01.2018 г. г. на Общинска служба по земеделие „П.“, с което се отказва възстановяване на право на собственост.

В касационната жалба са изложени доводи, че обжалваното решение на СРС е неправилно, постановено при нарушения на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Счита, че имотът следва да се възстанови на основание чл. 10, ал. 13 от ЗСПЗЗ.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Общинска служба по земеделие „Източна“ („П.“), чрез адв. Й. моли касационната жалба да се отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор В., който дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, при наличие на правен интерес и удостоверена представителна власт, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че със Заявление по което е образувана преписка вх. № 3369/1992 г. наследниците на В. К. Б. са поискали възстановяване на имот - НИВА 5,671 дка в местността „КАНТОНА” в землището на [жк].

С Решение от 14.02.2006 г. по гр. д. 10598/2005 г., СРС, 42 състав е признато за установено по отношение на ОСЗГ „К.“ правото на възстановяване на собствеността на наследниците на В. К. Б. върху следния недвижим имот: Нива от 6.00 дка, находяща се в землището на кв. В., местността „Кантона“ при съсед: С. Л., Т. А., И. В. и С. К.. Решението е влязло в законна сила на 10.04.2006 г.

Въз основа на съдебното решение Общинска служба по земеделие и гори [община] е издала Решение № 3369/29.05.2006 г., с което е признато правото на собственост на наследниците на В. К. Б. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 6.00 дка, четвърта категория, находяща се в землището на [населено място] в местността Кантона. Посочено е, че имотът е заявен под №13 от заявлението и е установен съгласно протокол на СРС от 14.02.2006 г. по на 42 състав по гр.д. №10598 от 2005 г. по чл. 11, ал. 2 ЗСЗЗ.

Със Заявление вх. №ВС30-1929/02.08.2017 г. от В. П. Ц., наследник на В. К. Б. до Началника на ОСЗ „П.“ е поискано да бъде издадено решение за възстановяване на имот в м. Кантона, попадащ в границите на учебно опитно поле, предоставен на Л. институт.

С обжалваното Решение № 3369/11.01.2018 г. на ОСЗ П. по заявление вх. № 3369 от 16.03.1992 г., е признато правото на собственост на наследниците на В. К. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот: нива от 5.761 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, заявен с пореден № 13 от заявлението и установен с решение от 14.02.2006 г. на Софийски районен съд, ГК, 42 състав по гр. дело № 10598/ 2005 г. по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ.

С т.Н от Решение № 3369 от 11.01.2018 г. ОСЗ - „П.“ отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот: нива от 5.761 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място] в местност „Кантона“, заявен с пореден № 13 от заявлението и установен с решение от 14.02.2006 г. на Софийски районен съд. Посочва се, че правото на собственост не се възстановява, тъй като бившият имот № 41 по плана на старите имоти за местност „Кантона“ попада върху поземлен имот с идентификатор 68134.8591.1, предоставен на МОН - Л. университет [населено място] за който е съставен акт № 08404 от 18.03.2014 г. за публична държавна собственост и съгласно чл.7, ал.4 от ЗДС собствеността върху имоти - публична държавна собственост не подлежи на възстановяване. За имота се следва обезщетение съгласно чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

Първоначално с Акт за държавна собственост №1074/06.07.1970 г. е актуван като държавен полски имот на стойност 120 00 лева, находящ се на Б. шосе, кв. В. с площ от 350 000 кв.м. Посочено е, че имотът е бивша собственост на Централна станция на

младите агробиолози към МИП.

Със Заповед №РД-14-32 от 13.12.1993 г.е открито Учебно-Опитно поле при Министерството на науката и образованието като самостоятелно звено със седалище С. и с предмет на дейност: стопанска и учебна дейност за нуждите на средното и висшето образование. Със същата заповед на новосъздадената административна структура Учебно-Опитно поле при Министерството на науката и образованието е предоставено за стопанисване и управление 300 дка земя в кр. В., общ. К., адрес: [населено място], [улица] (местност Кантона), сгради, временни постройки и инвентар по опис. Със Заповед №РД-14-40 от 30 април 1999 г. е закрыта структурата Учебно-Опитно поле в кв. В..

Със Заповед от 09.12.1998 г. на Министъра на земеделието, горите и аграрната реформа е отменена Заповед №РД 46-1915/17.11.1998 г., с която на Учебно-опитно поле към МОН е запазено правото на ползване върху 355.614 кв.м. в землището на кв. В. за нуждите на университет в [населено място] - Агрономически факултет.

По делото е представено становище от Поземлена Комисия К. по изпълнение на договор №12219 от 23.12.1998 г. за Учебно опитно поле кв. В., с което комисията установява, че са обособени два парцела - един с площ от 63.57 кв.м. за ползване от Учебно опитно поле, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗСПЗЗ, а другият с освободена площ от 287.90 дка за възстановяване на бивши собственици.

Със Заповед №РД11-76 22.04.2008 г. на Министъра на образованието и науката е предоставено безвъзмездно за управление на Лесотехнически университет - [населено място] опитно-поле, находящо се в кв. В., район „К.“, [населено място], с обща площ 350 000 кв.м., актуван е А. №10746/06.07.1970 г.

С Акт за публична държавна собственост № 08404 от 18.03.2014 г. поземлен имот с идентификатор №68134.8591.1 е площ от 340 959 кв.м. е актуван на основание чл. 68, ал. 1, чл.2, ал.2, т.4 и чл. 71, ал. 1 от ЗДС, чл. 89 от ЗВО във вр. чл. 103 и чл. 104 от ППЗДС.

Пред СРС е назначена, изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира като компетентно изготвена.Вещото лице е проучил всички приложения по делото документи. Направил са справки в „Службата по геодезия, картография и кадастър С.“ и в Н. - С. и Софийски кадастър. Използвал е цифров модел от кадастралната карта на процесния имот, както и е взета извадка от действащия регулационен план на [населено място] от Г. С. и извадка от кадастралния план на [населено място], действал до приемане на кадастралната карта и стар кадастрален план. Извършен е оглед на имота. Вещото лице е установил от извършена справка в КВС на кв.В., че територията на опитното поле на Л. университет, [населено място], за която е съставен акт за публична държавна собственост № 08404 АТ от 18.03.2014 г., е заснета и вписана с номер 190001, с площ - 310.235 дка. При извършване дейностите по възстановяване собствеността върху земеделските земи, ПК К. установява, че в района на опитното поле е имало стари земеделски имоти, за които, бившите им собственици са заявили възстановяване собствеността върху тях. В тази връзка, възложено е на геодезическа фирма, в съответствие с изискванията на ЗСПЗЗ, да изработи необходимите геодезически планове. През 1999 год. фирмата изработва кадастрален план на местността в разграфката на кадастралния план на [населено място], к.л. 326, със заснета в него съществуващата на място, в момента на заснемане, ситуация. Така изработения план е съгласуван с ПК К. на 21.02.1999 г. За установяване границите на старите имоти е изработен ортофотоплан от

аерофотоснимки от летение, осъществено през 1954 г. Собствеността на старите имоти е уточнена чрез анкетиране на място, съобразено с налични документи и регистри. Процесния имот е заснет и записан в плана на старите имоти с номер 41. Собственици на имота в регистъра на старите имоти, са записани наследниците на В. К. Б.. Чрез съвместяване на двата плана, е изработен план, който отразява разположението на старите имоти спрямо съществуващата на място, ситуация. Копие от така изработения комбиниран план, е представен по дело на СРС № 16207/2018 г. на 26 с-в.

Вещото лице сочи, че съгласно общия устройствен план на С., одобрен с Решение № 697 от Протокол № 51/19.11.2009 год. и Решение № 960/16.12.2009 год. на МС, в който е нанесена и Картата на възстановената собственост на кв.В., имот № 190001 попада в устройствени зони за обществено обслужващи дейности, както следва: 1. Тзсп - терени за специални зелени площи и 2.0з2 - зона за обществено обслужващи дейности. В тази зона, съгласно КВС, попада процесния имот с пл.ном. 41 по кадастралния план на местността. В тази зона не се допуска застрояване с жилища и офис сгради.

Вещото лице е установило местоположението на процесният имот, така както е отразен в Плана на бившите имоти, изработен по фотограметричен способ през 1999 г., с пл. Н. 41, и го е отразило на изработената комбинирана скица (приложение № 1-л. 39 от делото).Имота е нанесен с червени линии на представената комбинирана скица, целият с площ - 5761 кв.м, по точки: А;Б;В;Г;А, като части от него попадат както следва:

1. В асфалтова площадка, фонирана на скицата в жълт цвят, с площ от - 3353 кв.м.
2. В застроена площ със стопански сгради, частта от тези сгради е фонирана в оранжев цвят. Площта от имота, попадаща в сградите е - 655 кв.м.
3. Тревна площ, фонирана в зелен цвят. Площта от имота, попадаща в тревената площ е - 720 кв.м.
4. Земеделска площ, фонирана в син цвят. Площта от имота, попадаща в обработваната земеделска площ е - 1158 кв.м, по точки 1 ;Б;В;2;3;4;5;6;7;8;9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 1 (приложение 1 и 2).

Вещото лице е заключил, че имотът попада в нерегулиран терен на Опитното поле на Л. университет, [населено място], като имота на опитното поле, попада в граници както следва: между Б. шосе, шосето за [населено място] и Околовръстен път на [населено място]. Опитното поле, сградите в него и съоръженията се обслужват по асфалтирани алеи в двора на опитното поле, с вход от Б. шосе.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че съобразно чл. 10б, а. 1 от ЗСПЗЗ, че посоченият имот попада в границите на парцел държавна собственост, поради което не подлежи на възстановяване.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав споделя изложените от СРС изводи относно материалната законосъобразност на оспорвания административен акт. Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав, като препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ собствениците, притежавали земеделски земи, не могат да възстановят чрез реална реституция собствеността им в две хипотези – или когато земята е застроена или ако върху нея са проведени мероприятия, непозволяващи възстановяване на собствеността. В случая по

конкретното заявление за възстановяване на правото на собственост върху процесните имоти ОСЗ – Източна е приела, че е налице втората хипотеза. Тъй като понятието "проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността" няма легална дефиниция в ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, в съдебната практика се възприема, че смисълът му следва да се извлече от разпоредбите на закона и правилника, съдържащи пречки за възстановяване на собствеността, така и с други разпоредби на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, които ограничават възможността за реална реституция на земеделски земи - арг. чл. 24, ал.2, 3 и 4 от ЗСПЗЗ, като се възприеме подход съобразен с всяка една от хипотезите и критериите, подчинени на нуждата, която задоволява мероприятието. /Така решение № 375 от 19.01.2012г. по гр.д . № 1469/2010 г.,г.к., Иг. о. на ВКС./

В случая въз основа на приетата съдебно-техническа експертиза се установява, че процесния имот попада на територията на Лесотехническият университет - [населено място] опитно-поле. Части от имота обхващат асфалтова площадка, стопански сгради и тревни площи.

Такива пречки предвижда чл.24, ал.2, 3 и 4 ЗСПЗЗ като мероприятията, с осъществяване на които се задоволяват специфичните държавни нужди, следва да се разглеждат като непозволяващи възстановяване на собствеността. Няма легално определение на понятието "проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността", но съдебната практика, по пътя на аналогията с други разпоредби на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, които ограничават възможността за реална реституция на земеделски земи - арг. чл.24, ал.2, 3 и 4 от ЗСПЗЗ, възприемат един гъвкав и съобразен с всяка една от хипотезите критерий, подчинен на нуждата, която задоволява мероприятието. /Така решение № 375 от 19.01.2012г. по гр.д . № 1469/2010 г.,г.к., Иг. о. на ВКС./

Следва да се има предвид, че от значение за хипотезата на чл.24, ал.2 от ЗСПЗЗ е дали земеделската земя е предоставена на научното заведение, в който случай собствеността на държавата е запазена и е налице ограничение за реална реституция.

В разглеждания случай по делото се установява такова предоставяне, съгласно представените Разпореждане №2136/10.12.1960г. на МС и Заповед №РД-14-32/13.12.1993г. на министъра на образованието и науката и въз основа на тях актуването на имота с описания акт за публична държавна собственост №08404/18.03.2014г.

След като се установява, че процесния имот е от категорията земеделски земи по чл. 24, ал. 2 ЗСПЗЗ, върху които се запазва правото на собственост на държавата - чл. 24, ал. 5 ЗСПЗЗ за наследниците на бившия собственик по отношение на имот: нива с площ от 5,761дка, находяща се в землището на [населено място], местност „Кантона“ съществува гарантираното им от закона право на обезщетяване съгласно чл.24 ал.6 ЗСПЗЗ, но не и на реституция на собствеността в стари, съществуващи на терена реални граници.

С оглед изхода на спора, ответникът по касация- Общинска служба по "Земеделие"-Източна има право на разноски, за което е направено изрично искане. Пред настоящата инстанция обаче, не са ангажирани доказателства за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение. Ето защо, претенцията за присъждане на такова, следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното АССГ, VII-ми тричленен състав на осн.чл.212 ал.2 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20046641 от 18.07.2022 г. по гр. дело № 35268/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), ГО, 46 - ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.